
KONDEMNACYJA (2) *sb f*

o, e oraz *pierwsze a jasne, końcowe a pochylone*.

sg *N* kondemnacyjã (1). \diamond pl *A* kondemnacyj(e) (1) [zapis: -ę].

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *praw. Skazanie, zwłaszcza zaoczne* [skazanie przeciw komu – *condemnatio Cn*] (1) : AReŝty wzdawania in *cotumaciam* ná Séymie/ zá Dworem/ y przed którymkolwiek inŝym łádem máią byđ dopuŝczoné/ tego dnia gdy ŝie kondemnátia sŝtánie do dwudziestéy y trzeciéy godziny *SarnStat* 805.

2. *Szkoda, strata* [*condemnatio Łac sr*] (1) :

Szereg: »przezysk i kondemnacyja« (1): *Item*, wŝyŝtkié przezyski y *condemnatieŝ* do onégo Státutu iáko pod ŝznur przykládaią. *SarnStat* 1296.

MM